

2006. február 14., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

40. módosítás

V. melléklet, c) pont

- c) a csirkék kezelésének gyakorlati szempontjai, beleértve az elfogást és a szállítást;
- c) a csirkék **könyörület** kezelésének gyakorlati szempontjai, beleértve az elfogást és a szállítást;

41. módosítás

V. melléklet, d) pont

- d) a csirkék sürgősségi ellátása, sürgősségi leölése és selejtezése.
- d) **a leggyakoribb betegségek jeleinek felismerése és a megfelelő intézkedések**, a csirkék sürgősségi ellátása, sürgősségi leölése és selejtezése.

P6_TA(2006)0054

Az állami támogatások reformja 2005–2009

Az Európai Parlament állásfoglalása az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjáról (2005/2165(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Állami támogatás cselekvési terv – kevesebb és célzottabb állami támogatás: ütemterv az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjához” (SAAP) című konzultációs dokumentumára (COM(2005)0107),
- tekintettel a Bizottság „Konzultációs dokumentum az innovációs célú állami támogatásról” című közleményére (COM(2005)0436),
- tekintettel a Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások számára közszolgáltatások kompenzációja formájában nyújtott állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2005. november 28-i 2005/842/EK bizottsági határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok és a közzállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról és bizonyos vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról szóló, 80/723/EGK irányelvet módosító 2005. november 28-i 2005/81/EK bizottsági irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a közszolgáltatások kompenzációja formájában nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi keretről szóló európai bizottsági munkadokumentumra, a Parlamenthez véleménykérés céljából 2004. szeptember 8-án továbbított formájában,
- tekintettel a Bizottság „Nemzeti-regionális támogatásokról szóló iránymutatások 2007–2013” című, 2005. december 21-i közleménytervezetere,
- tekintettel a lisszaboni stratégia célkitűzéseire,
- tekintettel a 2002. március 15–16-i barcelonai és a 2001. június 15–16-i göteborgi Európai Tanács elnökségi következtetéseire és különös tekintettel azokra a rendelkezésekre, amelyek szerint a tagállamok – alávetve magukat a közös érdekeknek – megállapodtak abban, hogy csökkentik az állami támogatások szintjét az Európai Unióban,
- tekintettel az EK-Szerződés 2., 5., 16., 73., 86., 87. és 88. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 312., 2005.11.29., 67. o.⁽²⁾ HL L 312., 2005.11.29., 47. o.

2006. február 14., kedd

- tekintettel az általános érdekű szolgáltatásokról szóló korábbi határozataira, különösen a következőkre: az európai általános érdekű szolgáltatásokról szóló bizottsági közleményről szóló 1997. december 17-i határozatra ⁽¹⁾, a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 80/723/EGK bizottsági irányelvet módosító irányelvtervezetről szóló 2000. május 18-i határozatra ⁽²⁾, az európai általános érdekű szolgáltatásokról szóló bizottsági közleményről szóló, 2001. november 13-i határozatra ⁽³⁾, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló Zöld Könyvről szóló 2004. január 14-i határozatra ⁽⁴⁾ és a közszolgáltatások kompenzációja formájában nyújtott állami támogatásokról szóló 2005. február 22-i határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* (csekély összegű) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendeletre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a tagállamok által 2004. október 29-én Rómában aláírt, az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés I-3., I-5., II-96., III-122., III-166., III-167. és III-238. cikkére,
 - tekintettel az Európai Bíróság általános érdekű szolgáltatásokról szóló joggyakorlatára, és különösen az Európai Bíróság C-280/00 sz. *Altmark Trans GmbH és Regierungspräsidium Magdeburg kontra Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletére ⁽⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0009/2006),
- A. mivel az állami támogatásoknak egyszerűnek, átláthatónak és hatásosnak kellene lenniük;
- B. mivel a piacgazdaság a leghatékonyabb módja a korlátozottan rendelkezésre álló erőforrások felosztásának; mivel ebből kifolyólag az állami támogatás csak a legvégső esetben alkalmazható;
- C. mivel az állami támogatásnak mindig világosan meghatározott célokkal kell rendelkeznie, arányosnak kell lennie és kiváltképp azt átmeneti jelleggel kell nyújtani;
- D. mivel az állami támogatás szükséges lehet az európai versenyképességre vagy technológiai függetlenségre irányuló célkitűzéseknek az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti közös európai érdekű projektek keretében történő eléréséhez;
- E. mivel még a legóvatosabb becslések szerint is több, mint az EU éves költségvetése 50%-ának megfelelő mennyiségű az évente összesen nyújtott állami támogatás; mivel az állami támogatásoknak a GDP arányában kifejezett összege erősen eltérő az egyes tagállamok között – 0,10%-tól 2,76%-ig terjedt 2003-ban – és ez jelentős piaci torzuláshoz vezethet;
- F. mivel az állami támogatást az adófizetők finanszírozzák, ezért azt felelősségteljesen, magas költséghatékonysággal kell felhasználni;
- G. mivel a nyújtott állami támogatások indokolását rendszeresen és megfelel időközönként felül kell vizsgálni; mivel az állami támogatás rendszeres nyomon követésének és ellenőrzésének feladatát nem kell átadni a tagállamok nemzeti ellenőrző hatóságainak,
- H. mivel az állami támogatások odaítélésekor hatásos és szigorú ellenőrzés szükséges a méltányos verseny, az átláthatóság biztosítása és a megkülönböztetések elkerülése érdekében;

⁽¹⁾ HL C 14., 1998.1.19., 74. o.

⁽²⁾ HL C 59., 2001.2.23., 238. o.

⁽³⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 153. o.

⁽⁴⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 294. o.

⁽⁵⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 117. o.

⁽⁶⁾ HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

⁽⁷⁾ [2003] EBHT I-7747.

2006. február 14., kedd

- I. mivel a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásakor a Bizottságnak olyan törvénysértésekre kell összpontosítania, amelyek jelentős hatással lehetnek a belső piacra, tekintettel arra, hogy a Szerződés 87. cikke szerint az állami támogatás a közös piaccal csak annyiban összeegyeztethetetlen, amennyiben érinti a tagállamok közötti kereskedelmet;
- J. mivel az olyan állami támogatás, amely nem torzítja a versenyt, a gazdasági fejlődés egyik megengedett ösztönző eszköze, és ezáltal eszköze lehet a gazdasági növekedést és munkahelyteremtést szolgáló lisszaboni menetrend elősegítésének a közösségi finanszírozáshoz (így a strukturális alapokhoz) hasonló eszközökkel párhuzamosan;
- K. mivel az állami támogatás ellenőrzési politikájának hatékonysága az érintett felekre vonatkozó hatásokkal kapcsolatos jobb tájékoztatáson múlik;
- L. mivel az állami támogatás előnyei jelentősen meghaladhatják a költségeket, ha az állami támogatást ésszerűen használják fel és alapos költség-haszon elemzéseket végeznek;
- M. mivel a tagállamokban nem létezik a közösségi szintű támogatás-ellenőrzéshez hasonló ellenőrzési mechanizmus;
- N. mivel a Parlament az állami támogatásokról szóló korábbi állásfoglalásaiban és a Bizottság képviselőivel a Gazdasági és Monetáris Bizottság keretében folytatott szokásos tanácskozásai során több ízben nagyobb átláthatóságot biztosító intézkedéseket sürgetett;

Általános rész

1. üdvözli a Bizottságnak az SAAP-ban megfogalmazott szándékát az állami támogatásra vonatkozó gyakorlatok és eljárások modernizálására, különösen a jogbiztonság fokozásával, a gazdasági megközelítés pontosításával, az érintettekkel folytatott párbeszéd révén az átláthatóság növelésével és a döntéshozatali folyamat javításával;
2. egyetért a Bizottsággal abban, hogy szükség van az állami támogatási politika átfogó reformjára;
3. megjegyzi, hogy az állami támogatási politika a versenypolitika szerves része, és az állami támogatás ellenőrzése azt tükrözi, hogy egyenlő feltételeket kell biztosítani valamennyi, az egységes európai piacon működő vállalkozás számára; hangsúlyozza azonban, hogy a Szerződés 87. cikkével összhangban az állami támogatás hozzájárulhat más uniós célok – különösen a Szerződés 2. cikkében hivatkozott célok – eléréséhez;
4. megjegyzi, hogy a Szerződés 86. és 87. cikke kifejezetten engedélyez bizonyos kivételeket az állami támogatások általános tilalma alól, ha az ajánlott támogatási rendszer egyértelmű pozitív hatást gyakorol a népességre és a környezetre, és ha a támogatás nem károsítja az EU általános tevékenységeit; ezért fontosnak tartja, hogy az állami támogatások Szerződéssel való összeegyeztethetőségének a megítélése során meglegyen a kellő egyensúly a támogatásoknak a versenyre gyakorolt negatív hatásai és azok pozitív hatásai között a közös közösségi érdek mentén;
5. hangsúlyozza, hogy a jogi bizonytalanság megszüntetése érdekében a Bizottság döntéseinek összhangban kell állniuk a Bíróság vonatkozó ítéleteivel; úgy véli, hogy az SAAP-t – amennyire szükséges – olyan jogalkotási kezdeményezéseknek kell kísérniük, amelyek célja az EU által kívánt irányba fordítani az állami támogatások reformját, és növelni a jogbiztonságot;
6. javasolja, hogy a Bizottság jelentessen meg – a lehető legkövetkezetesebb módon – értelmező iránymutatásokat a Bíróságnak az állami támogatásra vonatkozó szabályozáshoz kapcsolódó ítéleteihez, függetlenül attól, hogy azok a Szerződés rendelkezésein vagy a másodlagos jogszabályban szereplő rendelkezéseken alapulnak;
7. hangsúlyozza, hogy mind a múltban sikertelenül nyújtott állami támogatásokból, mind azokból az esetekből, amelyekben az állami támogatások a követett célkitűzések eléréséhez hatékony eszköznek bizonyultak, le kell vonni a következtetéseket; hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a versenyt torzító támogatásokat;

2006. február 14., kedd

8. kifejezi azon kérését, hogy a Bizottság készítsen az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló éves jelentést a tagállamokban nyújtott állami támogatásokról;
9. ezzel összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy alkalmazzon a jelentésekre vonatkozó, mind a tagállamokra, mind a kedvezményezettekre érvényes szigorú szabályokat; kéri továbbá a Bizottságot, hogy ezt figyelembe véve módosítsa az állami támogatások ponttábláját;
10. úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi globalizált gazdasági környezetben nagyon fontos, hogy a közösségi szinten meghatározott szabályok figyelembe vegyék a nemzetközi verseny feltételeit;
11. felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az – elvben maximálisan – 50%-ig terjedő támogatási arány nem tűnik-e túlzottan magasnak a piacgazdaság szempontjából; mivel ilyen magas támogatási aránnyal gazdasági társaságot akár saját forrás nélkül is lehet alapítani, ami a piacgazdaságban ellentétes a vállalkozói felelősség elvével;
12. üdvözli a Bizottság nyilatkozatát az SAAP-ban, amely szerint a Közösség legfontosabb céljai közé tartozik a magas foglalkoztatottság, a fenntartható fejlődés és a gazdasági és társadalmi kohézió;

Erősebb gazdasági megközelítés

13. üdvözli, hogy a Bizottság célul tűzte ki az állami támogatási eljárások gazdasági megközelítésének finomítását és erőforrásainak a verseny és a kereskedelem súlyos torzulását okozó esetekre való összpontosítását tekintettel a lisszaboni és göteborgi stratégiák célkitűzéseire;
14. kéri, hogy a Bizottság gazdasági megközelítését pontosan határozzák meg azért, hogy növekedjen az érintett szereplők jogbiztonsága; ezért úgy véli, hogy a Bizottság gazdasági elemzésének világos kritériumokon kell alapulnia, és a versenyjog más ágaiban már hatályban lévő eljárásokból kell kiindulnia, biztosítva, hogy az eljárások ne váljanak túlzottan nehézkesek;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében az illegális állami támogatás értékelésével kapcsolatban meghatározott mindkét kritériumot (egyrészt a verseny torzítása, vagy a torzítás veszélye, másrészt a tagállamok közötti versenyre gyakorolt hatás) valamennyi határozatában vesse alá gazdasági elemzésnek; kéri a Bizottságot, hogy konkrét iránymutatásokban erősítse meg és pontosítsa a két kritériumra vonatkozó megközelítését;
16. javasolja, hogy a Bizottság részletesen határozza meg a „piaci zavar” fogalmát, beleértve annak magyarázatát, hogy a fogalom mikor alkalmazható, valamint az átfogó módszertanra is kitérve; ragaszkodik egy jól használható fogalom kidolgozásához, amelyet a tagállamok és a kedvezményezettek a gyakorlatban is alkalmazni tudnak, és abból gyakorlati előnyük származik; ragaszkodik ahhoz, hogy az új fogalom rövidebb eljárásokkal járjon; kéri a Bizottságot, hogy tisztázza a Szerződés 87. cikkében a piaci zavar fogalmának határait és az állami támogatások tilalmának alkotóelemei közötti kapcsolatokat;
17. tudomásul veszi a Bizottság alelnökének, Siim Kallasnak a mezőgazdasági támogatások átláthatóbb odaítélésére irányuló kezdeményezését, amely arra kötelezné a tagállamokat, hogy az interneten közzé tegyék valamennyi kedvezményezett nevét a támogatás összegével együtt, és javasolja, hogy ezt a módszert valamennyi állami támogatás esetében alkalmazzák; javasolja a tagállamoknak, hogy valamennyi vállalatot kötelezzenek a kapott támogatások közzétételére annak érdekében, hogy a részvényesek pontosabban értékelhessék a cég valódi teljesítményét különösen olyan esetekben, ahol az állami támogatások csökkentésére kerülhet sor;
18. óv mind a nemzeti, mind az európai szintű állami támogatások potenciálisan ártalmas szerepétől, mert a támogatásra esélyes vállalkozásokat az egyik tagállamból a másikba történő áttelepülésre ösztönözhetik, a vállalkozások támogatáskereső magatartása („subsidy-shopping”) miatt, anélkül, hogy ez az EU közös céljai számára bármilyen előnyt jelentene;

Innováció és K+F

19. hangsúlyozza az innováció és a K+F rendkívüli jelentőségét az EU versenyképessége szempontjából a globális gazdaságban;

2006. február 14., kedd

20. hangsúlyozza, hogy a K+F-re nyújtott állami támogatásokat a lisszaboni célkitűzések tükrében kell értékelni, és ezekkel a támogatásokkal a tagállamok célzottabb támogatást nyújthatnak a piaci zavarok felszámolására és olyan intézkedéseket hozhatnak, amelyekkel az ipart arra ösztönzik, hogy többet fordítson K+F-re; hangsúlyozza, hogy a K+F-re adott támogatások nem vezethetnek a verseny torzulásaihoz, különösen nem a stabil piaci szereplők kedvezményezése révén; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a jogszabályi és adózási akadályok megszüntetésének szükségességét a tagállamokban, mivel ezek gátolják az új és innovatív vállalkozások fejlődését;

21. megállapítja, hogy az Unión belül a fosszilis tüzelőanyagokhoz és az atomenergiához nyújtott jelentős állami támogatások akadályozzák a környezetbarát technológiák elterjedését; határozottan hisz abban az alapelvben, hogy a külső költségeket be kell építeni a különböző forrásokból származó energiák árába, és ennek kell jelentenie az EU állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásainak felülvizsgálati alapját;

22. kiemelten támogatja a közszféra kutatócsoportjai és az egyetemek innovatív elképzeléseinek létrehozása és előmozdítása terén az állami támogatások rugalmasságát, valamint egyszerű és világos szabályok megalkotását az ilyen ötletek és szaktudás üzleti életbe való átültetéséről; e tekintetben támogatja a köz- és magánszféra együttműködésén és partnerségén keresztül további újítások létrehozását;

23. hangsúlyozza azt az alapelvet, amely szerint a K+F támogatások nem részesíthetnek előnyben egyedi vállalkozásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy a K+F támogatásokat „innovációs csoportosulásokra” összpontosítsák;

24. támogatja a Bizottságnak azt a szándékát, amely szerint rugalmasabbá tenné az állami támogatások rendszerét, hogy az innováció folyamatát támogassa a piactól való „távolságukkal” arányosan;

Kockázati tőke

25. úgy véli, hogy a jogszabályi elégtelenségek és az ösztönzőkben nem bővelkedő adórendszerek következtében egyes tagállamokban a kockázati tőkével való ellátottság, különösen a kisvállalkozások esetében, nem megfelelő; ezért üdvözli a Bizottság az állami támogatásról és a kockázati tőkéről szóló – 2006 augusztusában lejáró – közleményének⁽¹⁾ felülvizsgálatát;

26. hangsúlyozza az induló, új, innovatív KKV-k fejlődése elősegítésének szükségességét; többek között megfelelő adókedvezmények révén nyújtott ösztönzőkkel;

27. hangsúlyozza a kevésbé terhes, gyorsabb jóváhagyási eljárások szükségességét; ilyen összefüggésben kívánatosabbnak tartja a KKV-knak nyújtott, kis mennyiségű támogatások esetében a csoportmentességet;

Általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatások

28. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a jogszabályok átláthatóságát az általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatásoknak nyújtott támogatásokra vonatkozóan;

29. úgy véli, hogy a túlzott kompenzáció eleme a legalapvetőbb kritérium, és ezért az általános gazdasági érdeket képviselő szolgáltatások finanszírozása csak azokban az esetekben valósít meg állami támogatást, ha az indokolható kompenzáció kritériuma nem teljesül vagy annak teljesülése nem igazolható;

30. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy még mindig nagyok az eltérések abban, ahogyan a Bizottság a Bíróság Altmark-ítéletében lefektetett vizsgálati kritériumok gyakorlati értelmezését gondolja; felkéri a Bizottságot, hogy adjon ki a különböző ágazatok sajátos jellegét figyelembe vevő, világos és pontos értelmező közleményt az Altmark-ítéletben kifejtett negyedik kritériumra vonatkozóan;

31. felkéri a Bizottságot, hogy tekintettel a köz- és a magánszféra közötti partnerségi rendszerek fokozódó jelentőségére a kevésbé fejlett régiókban történő infrastruktúrák kialakítása területén, fordítson kiemelt figyelmet az ilyen partnerségeknek szóló állami támogatás nyújtására, és ennek megfelelően adjon jogi útmutatást az állami támogatásra vonatkozó szabályok e tekintetben történő alkalmazhatóságát érintő kérdésekben, valamint sürgeti a köz- és magánszféra partnerségének használatát egyszerűsítő megfelelő szabályok alkalmazását; megjegyzi, hogy különös gondossággal kell biztosítani az átláthatóság fenntartását;

⁽¹⁾ HL C 235., 2001.8.21., 3. o.

2006. február 14., kedd

32. tudomásul veszi a kisebb közszolgálati vállalatok mentességét az állami támogatási szabályok alkalmazása alól; bizonytalan azonban abban, hogy megfelelő-e a kis- és nagyvállalkozások közötti különbségtétel az állami támogatások szabályainak értékelésekor; kéri ezért, hogy a Bizottság értékelése a résztvevő közszolgálati vállalat mérete helyett az állami támogatási intézkedések érintett piacra gyakorolt hatásán alapuljon;

Csoportmentesség

33. támogatja, hogy a Bizottság általános csoportmentességre vonatkozó rendeletet hozzon a meglévő csoportmentességek, nevezetesen a képzés, a KKV-k és a foglalkoztatás vonatkozásában, azok egyszerűsítése és konszolidálása és a mentességek szélesebb körének – különös tekintettel a KKV-k és a K+F számára nyújtott állami támogatásra – bevonása érdekében feltéve, hogy a kisvállalkozások felől a nagyvállalkozások felé történő keresztfinanszírozást ellenőrzik és nem fogadják el megfelelőnek; egyetért a Bizottság azon céljával, hogy erőforrásait a legnagyobb torzításokat okozó támogatásokra összpontosítsa; úgy ítéli meg, hogy a bejelentési eljárásoknak és az ezekkel járó késéseknek arányban kell állniuk az adott támogatásból fakadó, súlyos versenytorzulás kockázatával; úgy véli, hogy egyetlen jogi eszköz megkönnyíthetné a csoportmentesség fogalmának jövőbeli kiterjesztését úgy, hogy a támogatás különböző típusainak a legkisebb összegeit nem kell bejelenteni;

34. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell azt, hogy a csoportmentességekről szóló rendeletek az eljárások valódi egyszerűsödéséhez vezetnek, világos, részletes, egyértelmű rendelkezésekkel, amelyek nem állhatnak ellentétben az állami támogatások átfogó csökkentésére irányuló célokkal;

35. üdvözli a *de minimis* küszöb felemelésére irányuló javaslatot; javasolja, hogy az összeget duplázzák meg 200 000 euróra; kéri a Bizottságot, hogy ebben az összefüggésben foglalkozzon a halmozódás ellenőrzésének kérdésével;

Regionális támogatás

36. üdvözli a Bizottságnak a nemzeti regionális támogatásokra (2007–2013)⁽¹⁾ vonatkozó iránymutatásait; hangsúlyozza, hogy ez alapján lényeges, hogy a területi kritériumokat nagyobb mértékben vegyék figyelembe azért, hogy meg lehessen különböztetni az EU stabil gazdasággal rendelkező földrajzi részeit egyrészt az ipari szerkezetváltás nehézségeivel sújtott térségektől, másrészt az állandó természeti hátrányokkal küzdő térségektől; úgy véli, hogy a kohéziós és az állami támogatási politikák egymás kiegészítői; az állami támogatási politikák hatékony eszköznek bizonyultak az EU-n belül a bevételek valódi konvergenciája felé vezető úton;

37. úgy ítéli meg, hogy az állami támogatás csak akkor engedhető meg, ha a támogatás olyan hozzáadott értéket hoz létre, amely más politikai intézkedéssel nem érhető el, és amely egy régió javát szolgálja; és ezért támogatja a regionális támogatások odaítélése során alkalmazandó, hatékonyabb megközelítést, amelynek középpontjában az infrastruktúrába való befektetések, az EU hátrányos vagy legkevésbé fejlett régióiban nyújtott horizontális támogatás áll, beleértve a legfeljebb ötéves átmeneti időszakokra szóló kedvező adózási feltételek bevezetését is; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani megfelelő támogatási intézkedéseket a „statisztikai hatások” által érintett régiók számára;

38. úgy véli, hogy felül kell vizsgálni azon „statisztikai hatások” által érintett régiók állami támogatásának csökkentését, amely régiókban viszonylagos bevételnövekedés történt a bővítés hatásai következtében, ám mégsem értek el valódi növekedést vagy konvergenciát, és magas a munkanélküliségi ráta;

39. felhívja a Bizottságot, hogy – szem előtt tartva az EU célkitűzéseit, valamint az EU régiói közötti egyenlőtlenségek megszüntetésére irányuló intézkedések segítségével a gazdasági és társadalmi összetartás elérését célzó kohéziós politikáját – biztosítsa, hogy sem a nemzeti, sem az európai szintű állami támogatások ne eredményezzék a verseny torzulását a tagállamok régiói között és ne finanszírozzanak EU-n belüli áttelepüléseket, különösen olyanokat ne, amelyek az egyik régióban a másik előnyére bekövetkező munkahelyvesztésekkel járnának;

40. ösztönzi a Bizottságot, hogy a lisszaboni és göteborgi stratégiáknak megfelelően értékelje alaposabban és részletesebben az állami támogatás különböző fajtáit és azok hatékonyságát annak érdekében, hogy jelezni tudja, hogy a regionális fejlesztésre esetlegesen gyakorolt tartós, kedvező hatás szempontjából bizonyos támogatási formák előnyösebbek-e, mint mások;

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2006. február 14., kedd

41. felkéri a Bizottságot, hogy az SAAP-ban megfogalmazott elveket alkalmazza az egyes ágazatok – amelyek gyakran strukturális alakra jogosult területeken jelentkeznek, mint pl. a mezőgazdaság, a halászat, a széntermelés és a közlekedés – különleges szabályaira, és tegyen több olyan javaslatot, amelyek ezen speciális szabályok reformjára irányulnak;

Környezetvédelmi támogatás

42. úgy véli, hogy a környezetvédelemhez nyújtott állami támogatás, amennyiben annak alkalmazása tisztességes és átlátható, fontos szerepet játszhat a fenntartható fejlődés elérésében, különösen a technológiai beruházások és azok EU-n belüli szabadalmazásának hosszú távú serkentése révén az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményében megfogalmazott üvegházhatású gázkibocsátás stabilizálásának célkitűzésével összhangban;

43. támogatja a Bizottság álláspontját, hogy a környezetvédelmi célokra nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatások „nem illeszkednek megfelelően sem a környezettechnológiába történő egyre kifinomultabb befektetésekhez, sem a köz- és magánszféra partnerségének új fórumaihoz”⁽¹⁾;

44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a környezetre káros állami támogatások csökkentésére vonatkozó intézkedések meghozatalát, és végső soron teljesen számolják fel e támogatásokat; megjegyzi, hogy e támogatások mértéke jelentős; valamint felszólítja az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget, hogy állítson össze listát azokról a támogatásokról, amelyek közvetlenül vagy közvetve elősegítik a környezetszennyező termelést és fogyasztást, ezáltal tisztességtelen versenyt teremtve a tisztább technológiák számára;

45. üdvözli ezért az érdekelt felek részvételével zajló, a 2007 végén lejáró iránymutatások felülvizsgálata irányuló folyamat kezdetét;

Jobb kormányzás

46. úgy véli, hogy a jelenlegi állami támogatási eljárásokat és gyakorlatokat bizonyos hiányosságok jellemzik és túlságosan bürokratikusak;

47. üdvözli ezért a gyorsabb és hatékonyabb bejelentési eljárások érdekében az állami támogatási eljárásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatokról szóló iránymutatások bevezetését; bizonytalan a tekintetben, hogy ezen célkitűzés elérése érdekében egy rendelet nem lenne-e megfelelőbb, mint az iránymutatások;

48. teljes körűen támogatja azt az elképzelést, hogy a tagállamok felügyeleti hatóságai, mint például a számvevőszékek, a tagállamokban szorosabb hálózatot alkossanak, amely révén könnyebben elérhetővé válna az állami támogatási szabályok következetes alkalmazása;

49. hangsúlyozza, hogy a hatáskörök nemzeti hatóságok javára történő decentralizálása szigorú felügyeletet és koordinációt igényel annak biztosítása érdekében, hogy a szabályokat valamennyi tagállamban következetesen alkalmazzák; úgy véli, hogy a decentralizáció az állami támogatásra vonatkozó szabályok következetlen alkalmazásának kockázatát eredményezheti, különösen a tagállamok illetékes hatóságainak különböző strukturái, valamint eltérő tapasztalatai és szakértelme miatt; hangsúlyozza a tagállamok illetékes hatóságai közötti működő hálózat jelentőségét;

50. sürgeti a Bizottságot, hogy szabjon egyértelmű határidőket az állami támogatási eljárások során, beleértve a megfelelést is;

51. elégedetlenségének ad hangot, hogy a bejelentés elmulasztásáért járó szankciókat jelenleg csak a kedvezményezettekkel szemben érvényesítik, a tagállamokkal szemben nem; ezért támogatja a Bizottságot az újabb visszatartó mechanizmusok keresésében az állami támogatásra vonatkozó szabályok helytelen végrehajtásának kezelése érdekében, továbbá felkéri a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő szankciókat e tekintetben;

⁽¹⁾ A Bizottság „A technológia ösztönzése a fenntartható fejlődés érdekében: környezettechnológiai közösségi cselekvési program az Európai Unió számára” című, 2004. január 28-i közleménye (COM(2004)0038, 4.2.3. bekezdés).

2006. február 14., kedd

52. ismételten felhív arra, hogy az együttdöntési eljárást vezessék be minden olyan versenypolitikai ügy tekintetében, amelyre vonatkozóan a Tanács minősített többséggel hoz határozatot;

*
* *
* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0055

A globalizáció hatása a belső piacra

Az Európai Parlament állásfoglalása a globalizáció hatásáról a belső piacra (2004/2225(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0021/2006),
- A. mivel a meghatározás szerint a globalizáció „a javak, a szolgáltatások, a munkaerő- és a tőkeáramlás megnövekedett és az információs forradalom által felerősített globális mozgása”, amely alapvető kihívások elé állítja a hagyományos európai társadalmi, kulturális, döntéshozatali és gazdasági modellt, gazdasági rendszert és különösen az EU belső piacát;
- B. mivel az EU belső piacának és a világ gazdaságának fejlődése szoros kölcsönhatásban van, és mivel a technikai fejlődésnek és a kereskedelem politikai és technikai akadályai csökkenésének köszönhetően a globalizáció elősegíti az áruk és szolgáltatások kereskedelmét;
- C. mivel a lisszaboni folyamat félidős értékelő jelentésének statisztikai adatai szerint az elmúlt években az EU egésze vezető szerepének megtartását fenyegető kihívásokkal szembesült az olyan kulcsfontosságú területeken, mint a gazdasági növekedés, a munkaerő-piaci teljesítmény, valamint a kutatás és fejlesztés (közlemény az Európai Tanács tavaszi ülészakának: Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete (COM(2005)0024); a Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: Közös cselekvések a növekedésért és a foglalkoztatásért – a Közösség lisszaboni programja (COM(2005)0330);
- D. mivel, amint azt a félidős értékelés is megerősíti, a lisszaboni stratégia célja az, hogy globális környezetben is versenyképes Európát építsen; mivel a lisszaboni stratégia központi célja, hogy 2010-re létrehozza a világ legdinamikusabb és legversenyképesebb tudásalapú gazdaságát, amely több és jobb munkahelyet, jelentősebb környezetvédelmi célokat és nagyobb társadalmi kohéziót teremt,
- E. mivel a globális versenyre hatást gyakorolt a nagy és gyorsan növekvő, többnyire ázsiai gazdaságok felbukkanása, amelyek az áruk előállításában és kereskedelmében, illetve egyre inkább a szolgáltatások nyújtásában szállnak versenybe, ami nem várt következményekkel járhat az EU-n belül, különös tekintettel a közösségi vívmányokban lefektetett jogok veszélyeztetésére;
- F. mivel a globalizációt nem kellene kizárólag a társadalom széttöredezéséhez vezető negatív jelenségnek tekinteni, hanem inkább olyan keretnek, amely egyrészt új lehetőségeket kínál, így a világpiachoz való hozzáférést, másrészt ugyanakkor magában rejti az EU a világkereskedelem fejleményeitől való függésének veszélyét, amiért is a politikai irányításnak a belső piacra gyakorolt pozitív hatásokat támogatnia kell, a negatív hatásokat pedig meg kell szüntetnie;